

Sygn. akt III KZ 37/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 sierpnia 2017 r. zażalenia P. D.

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 maja 2017 r., sygn. akt WKK (...)

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 8 września 2016 r., sygn. akt II AKa (...)

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia kasacji złożonej przez P. D. w dniu 31 października 2016 r., po stwierdzeniu, że skazany pomimo wezwania do uzupełnienia braku formalnego kasacji poprzez sporządzenie i podpisanie jej przez adwokata, nie uzupełnił tego braku w określonym terminie.

Na wstępie należy zauważyć, iż treść uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia jest o tyle nieprecyzyjna, że pismo skazanego nazwane kasacją wpłynęło do Sądu Apelacyjnego nie 31 października 2016 r., lecz 30 stycznia 2017 r. Istotne jest natomiast to, że ustanowiony przez ten Sąd obrońca z urzędu zawiadomił pismem z 17 marca 2017r. w trybie art. 84 § 3 k.p.k., że nie stwierdził

podstaw do wniesienia kasacji od prawomocnego wyroku. Dołączył do pisma szczegółową opinię prawną w tym względzie.

W zaistniałej sytuacji skazany został wezwany do usunięcia braków formalnych „własnej” kasacji przez złożenie jej po sporządzeniu przez obrońcę z wyboru w terminie 30 dni. Upływ tego terminu oznaczono ostatecznie na 15 maja 2017 r. P. D. nie usunął braku formalnego. W złożonym zażaleniu domagał się dalszego przedłużenia terminu i oświadczył, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrońcy z wyboru.

Zażalenie skazanego, jako niezasadne, nie mogło zostać uwzględnione. W postępowaniu toczącym się po wydaniu prawomocnego wyroku Sąd Apelacyjny nie dopuścił się żadnych uchybień, w szczególności nie naruszył uprawnień skazanego związanych z ubieganiem się o złożenie kasacji. Zgodnie z art. 526 § 2 k.p.k. kasacja powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym. Na wniosek skazanego wyznaczono mu obrońcę z urzędu w celu sporządzenia kasacji lub poinformowania, że nie ma podstaw do złożenia kasacji. Wobec stwierdzenia przez obrońcę z urzędu, że nie ma podstaw do wniesienia kasacji, jedyną prawną możliwością, jaką dysponował skazany w realizowaniu uprawnienia do złożenia tego środka zaskarżenia było upoważnienie obrońcy z wyboru. Sąd wyznaczył skazanemu stosowny ku temu termin, ale upłynął on bezskutecznie. W tym stanie rzeczy powinnością przewodniczącego wydziału lub upoważnionego sędziego było wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji sporządzonej przez skazanego, gdyż brak formalny nie został usunięty (art. 530 § 2 k.p.k.).

Sąd Najwyższy nie znalazł żadnych podstaw do zmiany lub uchylenia zaskarżonego zarządzenia.

r.g.